

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Thomæ Tamburini Societatis Jesu Siculi
Caltasinettensis, In ... Universitate Messanensi Theologiæ
Primarii Professoris, Tractatus Quinque In Quinque
Ecclesiæ Præcepta**

Tamburini, Tommaso

Dilingæ, 1697

Caput VI. De Jejunio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40032

11. Potest etiam pro Jubilæo applicari oratio aliàs à te debita sive ex voto, sive ex obligatione Officij Divini. Ita multi apud Dianam, licet contrarium probare contendat Pasqualigus *quæst.* 43. Non esse tantam amplitudinem in commutatione votorum, dicam *cap.* 8. à *num.* 7.

Oratio infecta peccato.

12. **S**I quis dum orat in Ecclesia, peccet mortaliter concupiscendo v. g. scæminas, ejusmodi oratio estne in rigore sufficiens pro Jubilæo?

Rursus, quid si quis peccet venialiter, orando, ut si oret ad finem vanam gloriam aucupandi?

13. Respondeo ad primum, nequaquam sufficere (quidquid dicant aliqui apud Bossium *de Jubilæo sect.* 4. *casu* 12.) Ratio est, quia ejusmodi oratio ita inficitur à peccato mortali, ut saltem morali modo non possit dici devota, & Deo grata, qualis certè requiritur à Pontifice ibi (*devotè visitaverint*) multò minùs sufficere, si illa oratio fieret ad finem conciliandi turpiter sibi scæminas, quia hujusmodi oratio, inducta tanquam medium ad talem finem peccaminosum, potiùs esset actus contra castitatem, quàm actus Religionis. Perinde ac ille, qui furatur propter adulterium, qui est per Aristotelem potiùs adulter, quàm fur.

14. Ad secundum puto distinguendum: si enim sic oret, ut per orationem tanquam per medium velis peccatum veniale, velis v. g. aucupari vanam gloriam, quo pacto vana gloria esset causa antecedens tuz orationis, non

sufficienter orares pro Jubilæo; quia sic esses potiùs vanus Pharisæus, quàm devotè orans Publicanus. Scio Moronum *loco cit. n.* 570. putare, sufficere dictam orationem tendentem ad peccatum veniale, sed propter nostram rationem dictam *num. precedente*, quæ etiam hîc facit, non est audiendus.

15. At verò, si supposito actu orationis factò ad honorem Dei, addatur consequenter, vel comitanter alius actus, id est effectus v. g. vanæ gloriæ, esset in rigore oratio sufficiens pro Jubilæo, quia utile per inutile non vitatur. Ita sustinet Pasqualigus q. 98. de eo, qui dum orat in Ecclesia, actum venialem impatientiæ faciat, vel rideat, vel jocetur venialiter, vel similia.

CAPUT VI.

De Jejunio.

Quando jejunandum?

1. **T**Er profectò in hebdomada electa ad Jubilæum, nempe feria quarta, sexta, & Sabbato est jejunandum, nec sine causa possunt ij dies mutari à Confessario.

2. Si quis in prima hebdomada, quam elegit, implere non potest jejunia, non obligatur expectare secundam hebdomadam, in qua posset: cum enim habeat jus luerandi Jubilæum in illa prima; habebit jus, ut jejunia illi commutentur à Confessario.

Quis?

Quis?

3. **O**mnes quidem, ut per se patet. Qui autem trium dierum jejunia nequeunt sine notabili difficultate perferre, ut sunt infirmi, pauperes, qui non habent pro plena refectioe, artifices artis laboriosæ, & similes, postulent, & impentent à Confessario commutationem.

Pueris, quamvis impuberibus, & adolescentibus usque ad annum vigesimum primum non expletum, ne Confessor commutet jejunia, nisi ex aliquo capite præter ætatem detrimentum ex illis jejuniis; & quidem notabile patiantur.

Idem dicendum est de sexagenariis. Ratio est, quia omnibus non impeditis hæc jejunia injungit Pontifex illis, qui Jubilæo frui velint.

Qualia?

4. **F**lent modo Ecclesiastico, hoc est, transigendo diem cum unica refectioe sine carnibus, habito consueto vespertino ientaculo. Quoniam verò est probabilis sententia, quod anticipatio horæ non frangit jejunium Ecclesiasticum: immò cum causa neque est culpa venialis; & eodem modo refectio ientaculi facta sub meridie, reservata vespere perfecta cœna, neque venialis est ex causa, ut latè dicitur in *tract. de jejunio*, ideò neque sic nocetur obligationi Jubilæi.

5. Insuper qui violat jejunium per culpam venialem anticipando v. g. refectioem sine causa, vel minimum quid comedendo in die, non officit jejunio Jubilæi, quamvis cæterum pec-

Tambur. de Præcept. Eccles.

caverit venialiter. Ratio est, quia sic substantia jejuniij adhuc persistit.

Non displicet sententia Gobat de *Jubilæo num. 208.* dicentis (sed certè an probabiliter, me sapientioribus decernendum relinquo) si jejunium Jubilæi incidat in vigiliam Natalis Domini, sufficere pro Jubilæo illud facere cum ientaculo vespertino dupliciter majore, quia illud pro illa die est, inquit, Ecclesiasticum jejunium. Ne tamen id extendas ad vigilias Paschatis, & Pentecostes, quia in his, quamvis vigiliis lætitiæ, saltem ex consuetudine non admittitur duplicatum ientaculum.

Cum Lactiniis.

6. **S**ed quid de lactiniis? Præcipitne Jubilæum eorum abstinentiam?

Respondeo. Quamvis non pauci distinguant, & aliud asserant pro locis, ubi est consuetudo illa in jejunio adhibendi, & aliud ubi hujusmodi consuetudo non adest. Et item quamvis plures distinguant, quando tempus Jubilæi incidit in quatuor tempora, vel vigilias, & quando in Quadragesimam; & præterea, quamvis aliqui aliud dicant de habentibus Bullam Cruciatæ, aliud de eam non habentibus, tamen probabilissima sententia est, quam multis firmat Sanchez, semper in jejuniiis Jubilæi adhiberi lactinia posse. Ratio autem principalior est, quia Jubilæum imponit jejunium secundum morem Ecclesiasticum: at Ecclesiasticum jejunium satis servatur cum lactiniis, nisi aliud jubeatur, ut jubetur in Quadragesima, &c.

Aa

Immò

Immo notat idem Sanchez, quod, si quis sine causa jejunaret cum lacticiis pro Jubilæo, incidente in Quadragesimam, peccaret quidem, sed illud jejunium sic peractum satis, superque esse pro Jubilæo.

7. Rogas per hanc occasionem: Græci, quorum jejunium in Quadragesima est sine piscibus sanguinem habentibus, possuntne legitimè pro Jubilæo jejunare cum lacticiis?

Respondeo, posse: quia Pontifex, dum omnibus fidelibus concedit Jubilæum cum jejunio Ecclesiastico, & quidem latino, satis idem concedit fidelibus Græcis. Confirmatur, quia in tractat. de Bulla Cruciana capit. 2. §. 3. numer. 4. diximus, eadem lacticia ipsdem concedi per dictam Bullam.

Quæres. Græci, qui ritu Græco viventes, carnes comedunt die sabbati; debentne illo die latino modo jejunare?

Respondeo, debent; etenim nimis disertè Pontifex jejunium Ecclesiasticum (quod certè est latinum) injungit omnibus fidelibus, si Jubilæum lucrari velint. Profectò nec etiam latini obligantur die sabbati rigorosè jejunare, & tamen pro Jubilæo, non obstante ipsorum more jejunare rigorosè debent: ita igitur Græci debebunt illo die rigorosum jejunium (non obstantibus tuis moribus) assumere.

Jejunia aliàs debita.

8. **I**ejunia ex obligatione, quæ fortè incident in tempus Jubilæi, sufficiunt pro impositis ad Jubilæum con-

sequendum. Siquidem per unum, idemque opus utriusque obligationi in re hac nostra satisfacit. Ita Moronus loc. cit. num. 564. ex Henriquez, & Santarello. Quare si quis vovisset jejunare omnibus festis feriis v. g. illud jejunium poterit interserere etiam pro Jubilæo. Idem diximus sup. c. 5. n. 11. de oratione aliàs debita. Legite, quæ dicam c. 8. n. 7.

Propter eandem, vel similem rationem, si in unam ex dictis hebdomadis inciderint quatuor tempora, in aliam non item; poteris legitimè eligere pro Jubilæo illam, in qua resident jejunia ex obligatione Ecclesiæ; jam enim satisfacis Jubilæo.

Jejunia fiant ex intentione Jubilæi.

9. **D**iximus paulò ante, requiri intentionem lucrandi Jubilæum, ut illud acquiratur: Jam quero, an opera, & consequenter jejunia injuncta debeant etiam fieri ex intentione illud lucrandi?

Figuremus casum in hac materia jejunij, in qua faciliùs posset difficultas evenire. Titius jejunavit die mercutij primæ hebdomadæ, nihil sciens de jejunio imposito per Jubilæum, eratque dies vigiliæ ex obligatione Ecclesiæ: unde tunc ipse nullam habuit intentionem lucrandi Jubilæum. An illud tunc ipsi valeat pro injuncto, si cetera exequatur, & velit nunc in hac prima hebdomada Jubilæum acquirere?

10. Respondeo. Negat Suarez, Layman, Castropalaus apud Burgabet centur. 2. num. 91. Sed probabiliter

Salas,

Salas de Lugo, Dicastillus eum eodem Bergaber affirmant, valere, quia quilibet operans aliquid boni, habet universalem interpretativam intentionem lucrandi pro anima sua quidquid per suum bonum opus lucrari potest: quare si is cetera opera intra Jubilæi hebdomadam à se electam exequatur, eaque applicet saltem virtualiter, ut supra diximus, ad intentionem Pontificis, illudque jejunium antea factum applicet ad dictam Pontificis intentionem, sanè illud lucrabitur.

11. Atque hic obiter nota, hanc applicationem saltem virtualiter ad Pontificis intentionem esse omninò necessariam, siquidem est unum ex operibus injunctis, ut notat Pasqualigus q. 34.

Jejunia in quid commutanda?

12. Quoniam pro impeditis potest Confessarius commutare opera injuncta, aliorum autem operum facile sit prædictam commutationem expedire. Quoad jejunium verò, sit aliquantò difficilius; Idèò hujus rei praxim meritò à me queris. Et tamen vix plenè respondere possum: etenim cum id decernere dependeat à qualitate personæ, an debilis sit, an infirma, an robusta, an otiosæ vitæ, an obnoxia arti laboriosæ, & similibus circumstantiis; idèò prudentis judicio Confessarij id committitur, ut ego universaliter, & latè expendi *lib. 3. Decal. c. 16. §. 6.*

13. Quæres denique, An pro acquirendo Jubilæo possim jejunare in prima hebdomada semel, in secunda autem bis, vel contra.

Huic quæstioni sic meritò responderi Gobat loco citat. num. 212. *Post lectas (ait) tam multas Bullas fore mihi certum, te non adipisci Jubilæum: quia modus loquendi in prædictis Bullis mihi significat, in eadem hebdomada fieri jejunia debere.* Hactenus Gobat Sed de hac separatione iterùm redibit sermo infra c. 9. n. 8. ubi cum de Lugo negabimus universaliter, posse opera injuncta partium fieri in una hebdomada, partim in alia.

CAPUT VII.

De Eleemosyna.

Quæ? & cui?

1. Roganda est eleemosyna, & quidem intra tempus Jubilæi, ut etiam alia opera: sufficit autem modica, est enim arbitraria; sed quia olim in Jubilæi tenore addebatur (quod daretur juxta proprias facultates) idèò tunc erat rationabilis dubitatio, an pro omnibus modica sufficiens fuisset; verùm hodie cessat hæc dubitatio: dicitur enim in nostro Jubilæo (dans aliquam eleemosynam; prout unicuique suppetit devotio.)

2. Si sis adèò inops, ut nihil erogare queas, postula à Confessario commutationem. Verùm id in praxi vix locum habet: siquidem etiam pauperimus, potest aliquid minimum erogare.

3. Eleemosynam hanc si consanguineo pauperi dederis, satis Jubilæo fecisti. Idem si extremè indigenti,

A 2 non